

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XX. De amore solitudinis, & silentij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

CAP. XX.

De amore solitudinis, & silentij.

Eccle. 3. 1 **Q**VÆRE aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita. Relinque curiosa. Tales perlege materias, quæ cōpunctionem magis præstant, quàm occupationem. Si te subtraxeris à superfluis loquutionibus & otiosis circuitionibus, nec non à nouitatibus & rumoribus audiendis; inuenies tempus sufficiens & aptum, pro bonis meditationibus insistēdis. Maximi Sanctorum humana consortia, vbi poterant, vitabant, & Deo in secreto viuere eligebant.

Seneca epist. 7. 2 Dixit quidā: Quoties inter homines fui, minor homo redij: Hoc sepius experimur, quando diu cōfabulamur. Facilius est omnino tacere, quàm verbo non excedere. Facilius est domi latere, quàm foris se posse sufficienter custodire. Qui igitur intendit ad interiora & spiritualia peruenire, oportet eum cum Iesu à turba declinare. Nemo securè apparet, nisi qui libenter latet. Nemo securè loquitur, nisi qui

qui libèter tacet. Nemo securè præst, nisi qui libenter subest. Nemo securè præcipit, nisi qui benè obedire didicit.

3 Nemo securè gaudet, nisi bonæ cōscientiæ in se testimoniū habeat. Semper tamen Sanctorum securitas, plena timoris Dei extitit. Nec eò minùs solliciti, & humiles in se fuerunt, quia magnis virtutibus & gratia emicuerunt. Pravorum autem securitas, ex superbia & præsumptione oritur, & in fine in deceptionem sui ipsius vertitur. Numquam promittas tibi securitatem in hac vita, quamuis bonus videaris cœnobita, aut deuotus eremita.

4 Sæpè meliores in æstimatione hominum, grauiùs periclitati sunt, propter suam nimiam confidentiam. Vnde multis vtilius est, vt non penitùs tentationibus careant, sed sæpiùs impugnentur; ne nimiùm securi sint: ne fortè in superbiam eleuentur; ne etiam ad exteriores consolationes, licentiùs declinent. O qui numquam transitoriam lætitiā quæreret: qui numquam cum mundo se occuparet, quàm bonam cōscientiam seruaret? O qui omnem vanam sollicitudinem amputaret,
&

& dumtaxat salutaria ac diuina cogitaret, & totam spem suam, in Deo constitueret, quàm magnam pacem & quietem possideret!

5 Nemo dignus est cælesti consolatione, nisi diligenter se exercuerit, in sancta compunctione. Si vis corde tenus compungi, intra cubile tuum, & exclude tumultus mundi, sicut scriptum est: *Psal. 4.* In cubilibus vestris compungimini. In cella inuenies, quod de foris sapiùs amittes. Cella continuata dulcescit, & malè custodita tædium generat. Si in principio conuersionis tuæ, benè eam incolueris & custodieris, erit tibi postea dilecta amica, & gratissimum solatium.

6 In silentio & quiete, proficit anima deuota, & discit abscondita Scripturarum. Ibi inuenit fluentia lachrymarum, quibus singulis noctibus se lauet & mundet: vt conditori suo tantò familiarior fiat, quantò longiùs ab omni sæculari tumultu degit. Qui ergo se abstrahit à notis & amicis, approximabit illi Deus, cum Angelis sanctis. Melius est latère, & sui curam agere: quàm se neglecto, signa facere.
Lauda-

Laudabile est homini religioso, raro foras ire, fugere videri, nolle etiam homines videre.

7 Quid vis videre, quod non licet habere? Transit mundus, & concupiscentia eius. Trahunt desideria sensualitatis ad spatiandum: sed quum hora transierit, quid nisi grauitatem conscientiae, & cordis dispersionem reportas? Lætus exitus, tristem sepè reditum *Prov. 14* parit: & læta vigilia serotina, triste mane facit. Sic omne carnale gaudium, blandè intrat: sed in fine, mordet & *Eccle. 1.* perimit. Quid potes alibi videre, quod hîc non vides? Ecce cælum, & terra, & omnia elementa; nam ex istis, omnia sunt facta.

8 Quid potes alicubi videre, quod diu potest sub sole permanere? Credis te forsitan satiari, sed non poteris pertingere. Si cuncta videres præsentia, *Eccle. 3.* quid esset nisi visio vana? Leua oculos *Psf. 122.* tuos ad Deum in excelsis, & ora pro peccatis tuis & negligentis. Dimitte vana vanis: tu autem intende illis, quæ tibi præcepit Deus. Claude super te *Mat. 6.* ostium tuum, & voca ad te Iesum, dilectum tuum. Mane cum eo in cella,
quia

quia non inuenies alibi tantam pacem. Si non exisses, nec quidquam de rumoribus audisses, meliùs in bona pace permansisses. Ex quo noua delectat aliquando audire, oportet te exinde turbationem cordis tolerare.

CAP. XXI.

De compunctione cordis.

Prou. 19 **I** Si vis aliquid proficere, cōserua te in timore Dei, & noli esse nimis liber: sed sub disciplina, cohibe omnes sensus tuos, nec ineptæ ne tradas lætitiæ. Da te ad cordis compunctionem, & inuenies deuotionem. Compunctio multa bona aperit, quæ dissolutio citò perdere consuevit. Mirum est, quòd homo potest vmquam perfectè in hac vita letari: qui suum exilium, & tam multa pericula animæ suæ, considerat & pensat.

2 Propter leuitatem cordis, & negligentiam defectuum nostrorum, non sentimus animæ nostræ dolores: sed sæpè vanè ridemus, quādo meritò flere deberemus. Non est vera libertas, nec bona lætitia, nisi in timore Dei cū
bona